

е праведно прѣдъ Бога да послушамы васъ повече, а не Бога, сждѣте.

20. Защото ный не можемъ да не говоримъ това що смы видѣли и чули.

21. А тѣ пакъ гы заплашихъ, и пуснѣхъ гы, понеже не намѣрувахъ нищо *причинъ* да гы накажѣтъ, поради народъ-тѣ; защото всички славяхъ Бога за това що быде.

22. Защото челоуѣкъ-тѣ надъ когото станъ това чудо на исцѣленіе-то, бѣше повече отъ четиридесетъ годинъ.

23. И щомъ гы пуснѣхъ дойдохъ при свои-тѣ си, та извѣстихъ *това* що имъ рекохъ пѣрвосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ.

24. А тѣ като чухъ, възвысихъ единодушно гласъ къмъ Бога, и рекохъ: Владыко, ты *си* Богъ който си направилъ небе-то и земѣ-тѣ и море-то, и всичко що е въ тѣхъ,

25. Който си реклъ чрѣзъ уста-та на Давида раба своего: Защо ся разфучахъ язычници-тѣ, и народи-тѣ прѣговарятъ суетны нѣща?

26. Прѣдстанѣхъ царіе-тѣ земни, и князове-тѣ ся събрахъ на купъ, противъ Господа, и противъ Помазанникъ-тѣ неговъ.

27. Защото наистинъ ся събрахъ противъ святой-тѣ твой отрокъ Иисуса, когото си помазалъ, Иродъ и Пилать Понтійскый, съсъ язычници-тѣ и народъ-тѣ Израилевъ,

28. Да сторятъ това което твоя-та рѣка и твоя-та воля е прѣдопрѣдѣлила да бѣде.

29. И нынѣ, Господи, погледни на тѣхны-тѣ заплашванія, и дай на твои-тѣ рабы да говорятъ твое-то слово съсъ всяко дързновение,

30. Ты като простирашь рѣкѣ-тѣ си на исцѣленіе, да ставать знаменія и чудеса чрѣзъ име-то на святого отрока твоего Иисуса.

31. И като ся помолихъ, потрясе ся мѣсто-то дѣто бѣхъ събрани, и исплнихъ ся всички Духомъ Святымъ, и проповѣдувахъ слово-то Божіе съ дързновение.